

ADVENT 2. VASÁRNAPJA**C év**

1– 4 oldal

Olv.: Bár 5,1-9 – Fil 1,4-6.8-11 - Lk 3,1-6
 Keresztelő szent János föllépése

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek!

Vasárnapról-vasárnapra igyekszem legalább picinyke fényt gyűjtani! Mindannyian szeretnénk fölismerni a feladatunkat! Mindannyian szeretnénk rátalálni arra az útra, amelyen ha elindulunk, a hozzánk jövő Úrral találkozhatunk! Azt mondta egy nagy gondolkodó: Ha mi egy lépést teszünk, Isten kettőt lép felénk!

***Advent 2. vasárnapján gondoljunk Istennek erre a második lépésére,
 amely mindig megtörténik!***

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Gigantikus emberi megnyilatkozásokról hallottunk az evangéliumban. Ezekre az ember szinte fölkapja a fejét és ma is, amikor ilyenek történnek, akkor az ember azt gondolja, hogy íme, mire is képes az ember! Valóban elhordjuk a hegyeket, feltöltjük a völgyeket, utakat építünk a sivatagban. Virágzóvá tudjuk tenni a sivatagokat, talán még a büszkeség is megszületik szívünkben. Én mégis másról szeretnék kérdezni.

Kedves, jó Testvérek!
 Hogy állunk az igazi művünkkel?
 Hogy állunk azzal, amit egyedül, külön-külön
 mindegyikünknek el kell végeznie:
a személyiségünk kibontakoztatását!

***Az embernek ez a mindent megelőző műve!
 Hogy állunk ezzel,
 személyiségünk kibontakoztatásával?***

A mai vasárnap ezt a kérdést világítja meg:
 fölismertük, tudjuk-e, mi a legfontosabb feladatunk?
 Az ember igazi műve: önmaga életének felépítése,
 személyiségének kibontakoztatása!

Advent 2. vasárnapja sok jó szempontot ad ahhoz, hogy ez a kérdés közel kerüljön hozzánk és talán elkezdődjön valami! Ez igen-igen fontos, mert szinte minden mozog a lábunk alatt. Minden elbizonytalanodott elsősorban itt Európában, mások élete másutt bizonytalanodott el.

Készítsétek az Úr útját

Keresztelő János a mai vasárnap központi szereplője, aki Krisztus útját készíti elő! Izaiás prófétát idézi, aki jövendőt a babiloni fogságba elhurcolt zsidóknak. Ugyanúgy minket is elhurcoltak a törökök 500 évvel ezelőtt, amikor minden épkézláb embert elvittek, talán senki se

jött vissza közülük. A zsidóknak abban a szerencsében volt részük, hogy Isten visszahozta őket! E mögött azt is föl kell ismernünk, hogy ők ott a számkivetésben is fenntartották kapcsolatukat az Istennel! Ebből a kapcsolatból támadt a jövő, a visszajövetel, a hazaérkezés!

Izaiás próféta is, Keresztelő János is az akkori világ technikáját emlegetik. Amikor egy uralkodó, egy fejedelem készült valahova, vagy megérkezett valahova, előtte igen nagy munkálatok voltak. Egyengetni kellett az utat, nem voltak autósztádák. A Keresztelő erre a gondolatra hivatkozik, de ő nem a fejedelem, nem az uralkodó útjára gondol, hanem a legnagyobbnak, a mindenek uralkodójának, megmentőjének, Krisztusnak az útjára gondol, amikor azt mondja:

Készítsétek az Úr útját!

Keresztelő János hirdeti az Igét, segíteni akar az embereknek abban, hogy valóban elkészítsék az utat, valóban megérkezessen hozzájuk megmentőjük, a Megváltó!

Az egész emberiség üdvösségéről van szó

A mai evangélium utolsó mondata sokkal, de sokkal nagyobb távlatokat nyit meg, mint amit ez a kicsi történet előre jelez, ami akkor ott történt a Jordán folyó környékén! Azt mondja:

Minden ember meglátja az Úr dicsőségét!

Ez az útkészítés a Messiás, a megváltó számára a világ üdvösségének munkálása! Lukács evangélista talán ezért készít mintegy keretet a kor uralkodóiról.

Lukács evangélista felvázolja
a kor politikai hatalmasságait, vallási vezetőit
és ezzel elhelyezi a történelemben azt,
ami ott elkezdődött, mert ami ott elkezdődött,
az az egész történelem menetére kihat!

***Isten az üdvösség Ura!
Isten a világ üdvösségének előkészítője!***

A bűnbánati keresztségben Isten gyógyítja szívünket

Keresztelő János erre utal, amikor a bűnbánat keresztségét hirdeti! Ez nem olyan keresztség, mint amikor mi valakit beavatunk a keresztyének közösségébe akár kis gyermeket, akár felnőttet.

Ez a bűnbánat keresztsége,
ami azt jelenti, hogy az emberek rendezzék gondolataikat!
Gondolkodjanak el azon, hogy milyenek a mindennapjaik,
milyenek az emberi kapcsolataik?
Teremjétek a bűnbánat méltó gyümölcseit!

Itt még nem beszél ezekről a gyümölcsökről. Majd a következő vasárnap lesz szó róla, amikor a hallgatók fölteszik a kérdést: mi mit tegyünk? Ma én sem teszem fel még ezt a kérdést, hogy mit tegyünk, majd jövő vasárnap. Ma inkább csak arra szeretném a Testvérek figyelmét felhívni, hogy figyeljünk oda, mert most is hegyeket kell lehordani, völgyeket kell feltölteni!

Ebben egyedül Istenre számíthatunk!

Az emberi kapcsolataink világában az a fontos,
 hogy ne legyenek völgyek, ne legyenek hegyek!

***Istennek kell jönnie ahhoz,
 hogy szívünk szépséghibáit gyógyítani tudjuk!***

Nem a völgyekkel, nem a hegyekkel van a gond,
 még csak a sivatagokkal sem!
 Szívünknek vannak szépséghibái!
Szívünkben van a gőg hegye!
Szívünkben van az álszent magatartás,
az alázatos magatartás völgye!

Amikor én azt sem tudom,
 én arra sem vagyok képes!
 Arra igen, hogy mindenkinél mindent jobban tudjak,
 mindenkinek csak tanácsot tudjak adni!
Micsoda mélységes mély völgyek ezek,
az álszent alázatoskodó szavak és magatartás!

Keresztelő János a bűnbánat keresztségének hirdetésével az Úr útját készíti! Ezt a kérdést állítja elénk: Hol állunk? Hol állunk az életünk építésével? Mennyi bennünk a gőg? Mennyi bennünk az alázat? Mennyi bennünk az egymással való kapcsolatainkat veszélyeztető gyarlóság, gyengeség?

***Azt szeretnénk, hogy eljöjjön az Úr,
 aki egyedül képes változtatni!***

Egyedül az az igazság, amivel az Úr érkezik,
 tudja kinyitni az emberek szemét,
 bátorra tenni az embereket,
hogy induljunk el az Úrral egymás felé!

Barátkozzunk meg a csenddel

Ehhez arra van szükség, - a sivatag, a pusztaság is arra utal - hogy barátkozzunk meg a pusztaság üzenetével, a csenddel! A zajok elsodornak bennünket, szinte megsüketülünk és már nincs figyelmünk. ***Jaj, a gyerekekre vigyázzatok,*** akik állandóan a számítógép előtt ülnek és mindent ez határoz meg. Van áldása, nagyon fontos haszna, de nem építi az ember személyiségét! Főleg a gyerekek honnan tudnák eldönteni, hogy mi a hasznos és mi nem! A csend nem a számítógép előtt ülő, megsüketülő gyerek, meg felnőtt csendje!

Istenre hallgató csend!

Ki tudjuk szűrni a médiumok zuhatagából azt,
 amit az Isten mond nekünk!
Van még erre készség bennünk?

Nap mint nap megállapítjuk, hogy itt is hazudtak, itt is hazudtak, itt is eltakarták az igazságot, mégis naponta kapcsoljuk a rádiót, a televíziót és kezünkbe vesszük az újságokat. Ha el akarunk igazodni, akkor Isten hangját kell meghallani, legfőképpen azt!

***Ha az ember idáig eljut,
akkor Isten egyszerűen belép az életünkbe!***

Abban a pillanatban, amikor az ember már tudja ennek fontosságát és az öröm is eltölti lelkét, akkor elkezdi sugározni! Szólni sem kell, megteremnek az ember cselekedetei! Az ember körül olyan légkör teremődik, hogy az emberek oda akarnak menni, szívesen vannak az ilyen sugárzó emberek közelében!

Mindenki változik, legfőképpen mi magunk és körülöttünk a világ!

Vagy ez, vagy Istennek semmi köze nem lesz a világunkhoz, mert nem engedjük, hogy köze legyen hozzá, mert Isten országa bennetek van! Ne azzal foglalkozzunk, hogy a világ vezetői, Európa vezetői mit tesznek, jól tesznek, hogy tesznek. Az ezzel való foglalkozás, a kritizálás, az ítélkezés, a botránkozás betölti életünket.

Isten országa bennetek van!

Vagy innen épül föl a világ,
vagy a világ maga alá temet bennünket!

Isten segítsen bennünket, amikor a legfontosabb kérdés áll elénk:

Hogy állunk személyiségünk kibontakoztatásával?

Hogy állunk életünk fölépítésével?

Különben a mi lábunk alatt is szakadék támad!

Isten segítsen bennünket, hogy út legyen a lábunk alatt!

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek!

Isten áldása segítsen bennünket abban,
hogy mindaz a kincs, ami lelkünkben
az Istennel való találkozásunk nyomán fölszabadul,
legyen a többi emberé!

Tudjuk azokat szétszítani!

Ma különösen gondoljunk myrai Szent Miklósrá,
akinek ünnepe van, aki a bajban lévő embereket aranyaival segítette!

+ Á L D Á S +